



Field : Fashion Design

Type : Research Article

Received: 05.03.2016 - *Accepted*: 21.05.2016

Tokat Geleneksel Kadın Giysileri

E.Elhan ÖZUS, Filiz ERDEN, Melek TUFAN

Selçuk Üniversitesi, Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Tekstil, Giyim, Ayakkabı ve Deri,
Konya, TÜRKİYE

E-Posta: elhanak@hotmail.com, ferden@selcuk.edu.tr, mlktufan@gmail.com

Öz

Bir toplumun gelişmesi, o toplumun kültür seviyesinin gelişimine bağlıdır. Toplumların kültürel değerlerine sahip çıkmaları gerekir. Bugün, dünyada ve ülkemizde meydana gelen değişmelerin getirdiği yaşam tarzı, kültür değerlerimizin kullanım alanlarını yitirmesine ve zamanla yok olup gitmesine neden olmaktadır. Buna engel olabilmek için yörelere ait geleneksel kıyafetlerimiz araştırılarak yeni nesillere tanıtılması kültürümüzün bir parçası olan bu kıyafetlerin reproduksiyonu yapılarak yaşatılması gerekmektedir. Bu çalışmada Tokat Yöresinde kullanılan kadın giyimlerinden dış saya örnekleri incelenmiş Alan da yapılan araştırma sonucunda gözlem, inceleme ve bulgular metne aktarılmış ve araştırılan örneklerden bir dış sayanın reproduksiyonu çalışılmış. Gelecek nesillere tanıtılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelime: Tokat, geleneksel, sanat, kültür



Tokat Traditional Women Clothes

Abstract

The development of a society depends on the development of the cultural level of that society. Societies should protect their cultural values. Today, lifestyle resulting from changes occurring in the world and our country, causes our cultural values' usage areas to lose and to disappear in time. In order to prevent this, local dresses should be searched, introduced to new generations and reproduction of these clothes which are part of our culture, should be made and these should be kept alive. In this study, samples of dress worn over dış saya which is one of the local dresses of Tokat region, were examined and as a result of field research, observations, inspections and findings were textualized and reproduction of examined dress worn over dış saya was made. It has been aimed to introduce to the next generations.

Keywords: Tokat, traditional, art, culture.



Giriş

Giyim; İnsanların örtünme ve doğa etkilerine karşı korunma ihtiyacı sonucu doğmuştur. Bu ihtiyaç zamanla insanların beğenilme ve süslenme arzusuna dönüşmüştür. Zamanla insanlar ürettikleri araçlarla kumaşlar dokumuş, geliştirdikleri yöntemlerle birbirine tutturarak giysiye dönüştürmüşlerdir. Aksesuar ve çeşitli süslemelerle zevke uygun hale getirmişlerdir. Giyim, ortama ve zevke göre değişiklikler ve gelişmeler göstermiştir. Bunun sonucu olarak; giysi ve giyinme toplumların geleneğini, göreneğini kısaca kültürünü yansıtmıştır.

Coğrafi konum, ekonomik durum, sosyal ve kültürel farklılıklar giysilerimizde yöresel çeşitlilikler ortaya çıkarmıştır. Bu da Türk giyimine zenginlik katmıştır. Zengin bir birikime sahip olan Anadolu kadın giysileri her zaman estetik görünümlü, emek, sabır ve ustalık gerektiren farklı giysilerden olmuştur. (Özus ve ark, 2014:652).

Her topluluk yaşadığı ortam içerisinde kendi kültürünü kendi oluşturur. İnsanlar sosyal bir varlık olduğu için birbirleriyle iç içe yaşar ve birbirleriyle sürekli etkileşim halindedirler. Her yörenin kendine has, özel kıyafetleri bulunmaktadır. İnsanlar gelenek ve göreneklerine bağlı oldukları ölçüde kendi öz değerlerini bir sonraki kuşağa aktarabileceklerdir. Anadolu Türk kadını yaşayış biçimine, kültürüne, adetlerine, gelenek ve göreneklerine uygun kendine özgü bir giyim tarzı geliştirmiştir.

Tokat yöresi kadın giysileri fes, yazma, iç saya, dış saya, şalvar, çorap, çarık, önlük, arkalık, tuzluk ve boncuklu bel bağı olmak üzere 11 parçadan oluşmaktadır. Baş kısmına fes ve yazma, bedene iç saya, dış saya, önlük, arkalık, boncuklu bel bağı, ayağa ise, çorap ve çarık giyilmektedir. Tokat yöresi kadın giysilerinde beyaz etamin kumaştan yapılan giysilerin daha çok kullanıldığı görülmektedir. Etamin kumaş üzerine yapılan işlemlerin, giysiyi daha alımlı ve gösterişli yapması bu giysilerin tercih edilme sebebi sayılabilir (Yılmaz ve ark, 2011:108).

Tokat'ta özellikle bayan kıyafetlerinin yapımında, çok çeşitli süslemeler ile değişik renkte ve desende kumaşlar kullanılmaktadır. Bu kumaşlar ve süslemeler kıyafetin giyiniş amacına göre değişmektedir. Bazı kıyafetler son derece süslü ve alımlı iken, bazı kıyafetlerde sadelik olduğu görülmektedir (Kaya ve ark,2010:249).

Milli kültürümüzün ve milli kimliğimizin bir parçası olan geleneksel giysilerimiz teknolojinin getirdiği yeniliklerle, değişen zamana karşı koyamamıştır. Yok olmaya yüz tutmuş geleneksel giysilerimizi yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarımını sağlamak ve bu giysileri arşivlendirip koruma altına almak amaçlanmıştır.

Yöntem

Bu araştırma kapsamının da Tokat il sınırları içerisinde saha araştırması yapılmıştır. Saha çalışması aşamasında ulaşılan Tokat ili Nebi Köyü kadın kıyafetleri ile ilgili bilgiler; Tokat Belediyesi, Halk Eğitim Merkezi ve Nebi Köyü ziyaret edilerek toplanmıştır. Nebi köyündeki evlere gidilerek sandıklardan elde edilen 5 adet Dış Saya incelenmiş, gözlem fişleri ve kaynak kişi künyeleri oluşturulmuştur. Bir adette Tokat Halk oyunları kıyafeti fotoğraflanarak belgelendirilmiştir. Daha sonra bu bilgi ve belgeler araştırmacılar tarafından değerlendirilmiştir. Belirlenen giysiler ve özellikleri ise yazılı kaynaklarla ve görsellerle desteklenerek, 'Dış Saya' ve bir takım kadın kıyafeti ayrıntılı olarak ele alınıp incelenmiş. Seçilen dış sayalardan bir tanesinin bire bir kalıpları çıkartılmış, repredüksiyonu çalışılmıştır.



Nebi Köyü Yöresel Kadın Kıyafetlerin Özellikleri

Kıyafet Parçaları

Dış Saya(Üç Etek)

Üç etek, kadınların entari yerine giydikleri bir kıyafet parçasıdır. Etamin veya kalınca dokulu pamuklu beyaz kumaştan yapılmakta iç sayanın üzerine giyilmektedir. Astarlı ve astarsız çalışılır. Belden aşağı kısmı üç yaprak halinde; arka tek parça, ön iki parça olarak dikilir. Bu modele üç etek anlamına gelen ‘üç peş’de denilmektedir. Ön bedendeki yaka açıklığı boyundan başlayarak bele kadar düz olarak getirilir (Kılıç,1996:67).

İç Saya

İç saya beyaz bez veya pamuklu kumaştan yapılır. Önü kola kadar açık, kısa kollu, hafif dik yakalı olup yırtmaç hizası ve etek ucu arasında kalan bölüm; baş boynuzu üç kaya askısı gödekli ve at izi desenleri ile süslüdür (Anonim,1988:278).

Göynek

Göynek, genellikle pamuklu dokumalardan yapılan yakasız, uzun kollu içliklerdir (Özel,1992:16). Göynek Tokat bölgesinde kadın ve erkeklerin fanila yerine kullandıkları iç çamaşırıdır.

Şalvar

Şalvar, kutnu kumaştan, ipek satenden, pazenden ve patiskadan dikilir. Geniş ağılı olup ağı yukarıdadır. Beyaz patiskadan dikilenlerin parçaları kanaviçe ile işlenir (Anonim,1998:278). Şalvar ağı yukarıdadır, bel ve paçası uçkurla büzülür. Şalvar, Türk kadın ve erkeğinin en yakın giyim eşyasıdır. Şalvarın doksan kadar çeşidi belirlenmiştir. Dar, büzgülü, uzun bilekten bağlı, düz verev kesimli şalvarlar en çok giyilenlerdir. Geniş paçalarına çakşır, dar paçalarına patur denir. Kadınların entarilerinin kumaşından diktikleri ve işlediklerine de halta patur denir (Özel,1992:16).

Kemer Kuşak

Kemer beli çevreleyen ve kuşak gibi birkaç kere sarılmayıp bir kat sarılarak takılan, deriden, çuhadan. Kumaştan ve madenden yapılmış kuşak (Anonim,250)

Şal Öynük

Şal öynük kadının iş yaparken kıyafetinin kirlenmesini önlemek için kullandığı bir çeşit koruyucu örtüdür. Tokat bölgesinde halen ilkel el tezgahların da yün iplik kullanılarak diktörtgen şeklinde dokunmaktadır. Dokumaların üzeri dokuma sırasında renkli iplikler kullanılarak geometrik desenlerle süslenmektedir (Kılıç,1996:72).



Arkalık, Saçak:

El tezgahların da dokunan renkli yün arkalık sarı kırmızı, beyaz kırmızı, sarı beyaz çizgildir. Saçakları 40-50 cm. uzunluğunda arka kısma gelecek şekilde bele sarılır saçak kısımları mavi boncuklarla süslüdür (Anonim,2016).

Baş Örtü

Günümüzde başörtüsü olarak adlandırılan, kadının başını örtmesinde kullanılan standart kıyafetin karşılığı tokat geleneksel kıyafetinde cit, findi, elmalı, yağlık, yazma adını alır (Kılıç, 1996:63).

Yazma oyulmuş ahşap kalıplar kullanılarak çeşitli boylarla genellikle pamuklu bazen de ipek kumaşlar üzerine elle çizilip resmedilerek veya basılarak yapılan kumaş süsleme sanatıdır (Gökdere,1986:271).

Tokat yazmaları 'karakalem' ve 'elvanlı' olmak üzere iki teknikte basılır. Karakalem tipi yazmalarda sadece siyah kalem kullanılır. Elvanlı yazmalarda ise önce siyah ve daha sonra elvan denilen renkler el kalıpları ile kumaşa geçirilir (Kaya,1988:53).

Başlık Şapka

Başlık Tokat geleneksel kadın kıyafetinde parçalı ve semerli fes, erkek kıyafetinde ise terlik adını almaktadır.

Kadınlarda başa giyilen bir giysidir. Yünden ve keçeden yapılır. Önce, büyükçe torba gibi olan keçe boyama, drinkleme, zamklama işlemleriyle külah şekli verilir. Başa giyilecek hale getirilmesi için kalıplanır. Fesin tepesine bombe yapılarak iki parçadan çalışıldığı görüntüsü verilir. Fesin tepesini oluşturacak kısım 3-4 cm. genişliğinde avuç içine alınır, bu kısmın içine ters yüzden yün, pamuk, saman ve ot doldurulur. Doldurulan kısma hilal şekli verilerek dikilir. Alnı kapatacak kısma siyah renk kumaştan alınlık yapılır, su taşlarıyla iki üç sıra süslenir, üzerine gümüş paralar balık sırtı gibi 10-15 tane dikilir. Ayrıca elde iplerle hazırlanan kirpikler fesin ön içinden geçirilerek dikilir. Fesin düşmemesi için boncuklarla süslü yapılan bağcık şakak kısmından geçirilir (Anonim,2016).

Hamaylı

Hamaylı, kadınlarda boyna takılan zincirlerin ucuna asılan ve çeşitli madenlerden yapılan üçgen veya silindirik şeklindeki muska ve nazarlıktır (Kılıç,1996:77).

Saç Bağı

Saç Bağı, kadınlarda fesin arkasına tutturularak bele kadar sarkıtılan saç örgü aralarını süsleyen bir takıdır. Yapımında çeşitli irilikteki renkli boncuklar yün bağcıklara geçirilir. Uzun şeritler halinde birden fazla sayıda hazırlanır. Bu şeritler bir araya getirilerek fese takılır.



Gerdanlık

Gerdanlık çoğu değerli taş ve madenden ya da altın paradan yapılarak kadın boynuna takılan takıdır.

Tuzluk

Tuzluk, tarlada çalışılmaya giden kadınların içine yemeklik tuzunu koyup omzuna taktığı 18-20 cm şeklindeki şal dokumadan veya sık dokulu yün örgüden yapılan ön yüzü nakış ve boncuklarla süslü bir torbadır (Kılıç,1996:77). Yemeninin üzerine takılır. Genellikle saten veya şifon kumaştan yapılır. Dikdörtgen iki kumaşın bir uzun kenarının birbirine dikilmesinden oluşturulur. Bu dikilen kısım altına getirilir ve arkada “v” biçiminde görünecek şekilde gizlice iğnelenir

Bulgular ve Yorum

Tokat İli Geleneksel Kadın Giysi Örnekleri

Alan araştırmasında elde edilen bulgular sonucunda Tokat ili Nebi köyünde bulunan geleneksel kadın giysilerinden 5 adet dış saya ve Tokat halk oyunları kıyafetinden tam takım bir kıyafet incelenerek fotoğraflanmıştır. Kadın giyim kültürüne ait Dış Saya örnekleri şekil 1’de, Tokat halk oyunları ekibine ait kıyafet ve parçalarının fotoğrafları şekil 2’de, Repredüksiyonu yapılan kıyafet fotoğrafları da şekil 3’de verilmektedir;

Şekil 1. Tokat İli Geleneksel Kadın Kıyafetlerinden Dış Saya Örnekleri

Dış Saya 1



Fotoğraf No 1a. Dış Sayanın Ön Görünümü



Fotoğraf No 1b. Dış sayanın Arka Görünümü

Yörede dış saya olarak adlandırılan üç etek beyaz etamin kumaştan dikilmiştir. Düz yakalı, omuzları dikişsiz, dikdörtgen kollu, yanları yırtmaçlı olan üç eteğin ön ve arka bedeni renkli koton ipliklerle kanaviçe tekniği ile işlenmiş, püsküllerle süslenmiştir. Önde yakanın etrafına renkli ipliklerle dikey bordür, bordürlerin üzerine de geometrik motifler işlenmiştir. Kol ağzlarına bordür yapılmış, bordürlerin üzerleri kol takma yerine kadar değişik geometrik desenlerle işlenmiş, motiflerin üzerleri ve kol ağzları püsküllerle süslenmiştir.



Arka bedende; etek ucundan başlayıp, yan yırtmaçlara kadar devam eden dört sıra üçgen motiflerle bordür işlenmiş, bordürlerin üzerine kare motifler, bu bordürlerin üzerine de iki sıra üçgen bordürler işlenmiştir. Kare motiflerin üzerleri püsküllerle süslenmiştir.

Dış Saya 2



Fotoğraf No 2a. Dış Sayanın Ön Görünümü



Fotoğraf No 2b. Dış Sayanın Arka Görünümü



Fotoğraf No 2c. Dış Sayanın Yaka Görünümü



Fotoğraf No 2d. Dış Sayanın Kol Görünümü

İncelenen örnekteki beyaz etamin kumaştan dikilen üç eteğin aynı zamanda repredüksiyonu çalışılmıştır. Düz yakalı, omuzları dikişsiz, dikdörtgen kollu, yanları yırtmaçlı olan üç eteğin ön ve arka bedeni renkli koton ipliklerle, geometrik desenler yapılarak kanaviçe tekniği ile işlenmiştir. Ön bedende yakanın etrafına, renkli ipliklerle bordür çalışılmış, bordürlerin üzerine geometrik desenler yapılarak bunların üzerleri de boncuklarla süslenmiştir. Etek kısmında, yırtmaçlara kadar zig-zag motifler işlenmiş. Bu motiflerin üzerine bir kalp çalışılmış kalbin içine ve etrafına yıldız motifleri işlenmiştir. Kol ağzına bordür yapılmış, bordürlerin üzeri çeşitli geometrik desenlerle işlenmiş ve püsküllerle süslenmiştir.

Arka bedende, etek ucundan başlayıp yan yırtmaçlara kadar devam eden dört sıra üçgen motiflerle bordür işlenmiş, bordürlerin üzerine kare ve dikdörtgen motifler, bu motiflerin arasına dört sıra, üzerine üç sıra üçgen bordür işlenmiştir. Kare motiflerin üzerleri ve etek uçları püsküllerle süslenmiştir.



Dış Saya 3



Fotoğraf No 3a. Dış Sayanın Ön Görünümü



Fotoğraf No 3b. Dış Sayanın Arka Görünümü



Fotoğraf No 3c. Dış Sayanın Kol Görünümü



Fotoğraf No 3d. Dış Sayanın Yaka Görünümü

İncelenen örnekteki üç etek sarı terikoton kumaştan dikilmiştir. Üç etekte omuz dikişi bulunmamaktadır. Düz yakalı, uzun kollu, boyu uzun ve yanları yırtmaçlıdır. Yaka kenarları kaneviçe tekniği ile bordürlerle süslenmiş, bordürlerin üzerleri geometrik desenlerle omuza kadar applike yapılmıştır. Kol takma yerinden, kol ağzına doğru dört sıra pamuklu ve renkli kumaşlardan applike yapılmıştır.

Arka tek parçadan oluşur. Üst kısmı düz, etek kısmı renkli kumaşlardan geometrik desenler applike yapılmış üç sıra üçgen, üçgenlerin arasına düz şeritler dikilmiştir. Arka kol ön kolun devamıdır. Astarı ise turuncu terikotondan dikilmiştir.

Dış Saya 4



Fotoğraf No 4a. Dış Sayanın Ön Yaka Görünümü



Fotoğraf No 4b. Dış Sayanın Arka Görünümü



Fotoğraf No 4c. Dış Sayanın Kol Görünümü

İncelenen örnekte ki oymalı saya olarak bilinen kadınların günlük hayatta iş yaparken giydiği üç etek sentetik kumaştan dikilmiştir. Düz yakalı dikdörtgen kollu, yanları yırtmaçlı olan üç eteğin ön ve arka bedeni renkli kumaşlarla, geometrik desenlerle applike tekniği ile süslenmiştir. Önde yakanın etrafı renkli kumaşlarla üçgen desenlerle süslenmiş, uç kısmına hazır gereç geçirilmiştir. Kollara da dikdörtgen parçalar yerleştirilmiş bu parçaların üstlerine üçgen desenler applike edilmiş, kol ağzı da üçgen desenlerle ve hazır gereçlerle süslenmiştir.

Arka kısım; üç parçadan meydana geliyor. Üstteki parçada arka ortasına geometrik desenlerle balık motifi applike edilmiş. Ortada 7,5 cm lik düz bir kumaş, etek kısmında ise etek ucundan başlayıp yan yırtmaçlara kadar iki sıra hazır gereçle bordür geçmiş, bunların üzerine üçgen motifler applike edilmiş ve onlarda sutaşlarıyla süslenmiş, etek ortasında dört sıra karşılıklı üçgenler aralara dört sıra hazır gereçler ve bunların üzerine de su taşları geçirilmiştir.



Dış Saya 5



Fotoğraf No 5a. Dış Sayanın Ön Görünümü



Fotoğraf No 5a. Dış Sayanın Arka Görünümü



Fotoğraf No 5c. Dış Sayanın Yaka Görünümü



Fotoğraf No 5d. Dış Sayanın Kol Görünümü

İncelenen örnekte ki üç etek turuncu pazen kumaştan dikilmiştir. Omuzları dikişsiz V yakalı, uzun kollu olan giysinin ön boyu arka boydan uzundur. Yakanın kenarları bordürlerle süslenmiş, bordürlerin üzerleri geometrik desenlerden olan üçgen motifiyle omuza kadar applike yapılmış. Bunların üzerleri renkli kotonlarla zig-zag şekli verilerek işlenmiştir. Kol ağzına renkli koton ipliklerle iki sıra bordür geçmiştir. Kol ağzı yırtmaçlıdır. Bordürlerin üzerlerine üçgen motiflerle ara ara düz şeritler işlenmiş, kol ağzı ve kol üzerlerine püsküller tutturulmuş.

Arka kısım iki parçadır. Üst düz, etek kısmı ise koton ipliklerle işlenmiştir. Etek kenarları bordürlerle süslenmiş, bordürlerin üzerine iki sıra kare motifler işlenmiş, motiflerin arasına ve üzerine de üçgen bordürler yapılmıştır. Motiflerin üzerleri ve elbisenin kenarları püsküllerle süslenmiştir.



Şekil 2. Tokat İli Halk Oyunları Ekibine ait Kadın Giysi Örnekleri



Fotoğraf No 6a. Dış Sayanın Ön ve Arka Görünümü



Fotoğraf No 6b. Takım Olarak Ön ve Arka Görünümü



Fotoğraf No 6c. İç Sayanın



Fotoğraf No 6d. Baş Örtü, Fes, Hamaylı



Fotoğraf No 6e. Şal Öynük



Fotoğraf No 6f. Arkalık , Saçaklı



Fotoğraf No 6g. Alaca Çorap, Tuzluk



Şekil 3. Repredüksiyonu Çalışılan Dış Saya Örneği



Fotoğraf No 7a. Dış Sayanın Ön Görünümü



Fotoğraf No 7b. Dış Sayanın Arka Görünümü



Fotoğraf No 7c. Dış Sayanın Yaka Görünümü



Fotoğraf No 7d. Dış Sayanın Etek Görünümü



Fotoğraf No 7e. Dış Sayanın Kol Görünümü

Sonuç

Araştırma kapsamında incelenen kıyafetlerde Tokat ili kadın giyiminde günümüze kadar korunabilen ve kültürel mirası yansıtan geleneksel kıyafetler içerisinde incelediğimiz üç eteklerde kullanılan malzeme, model, kesim, dikiş teknikleri, süsleme teknikleri bakımından fazla çeşitlilik göstermemektedir. Arka tek parça, ön ise iki parça yanlar yırtmaçlıdır. Çoğunlukla beyaz etamin üzerine renkli koton ipliklerle işlemler yapılmış, ya da renkli pazen kumaşlar üzerine applike tekniği çalışılmıştır.

Giysilerde dikiş özelliğine dikkat edilmemiş, kıyafetler çırpma dikişi, ara teğel, makine dikişi, elde makine dikişi tekniği ile birleştirilmiştir. Giysiler genellikle astarsız çalışılmıştır. İç kısımları sürfile ile temizlenmiştir

Süsleme olarak, beyaz etamin kumaş üzerine renkli koton ipliklerle kaneviçe tekniği ile geometrik desenler işlenmiştir. Renkli kumaşlar üzerine de applike tekniği uygulanmıştır. Yöre halkı dikiş nakışladığı giysilerini özel günlerde ve düğünlerde halen giymektedir.

Sistemli bir kalıp tekniği kullanılmamış kumaşlara genellikle katlanarak şekil verilmiştir. Omuz dikişi kullanılmıştır. Buda kumaşların boyuna katlandığı ve yakalarının oyularak yapıldığını göstermektedir. Kumaşın eninin yetmediği ve hareketli kısımlar denk gelen yerlerde ise peşler kullanılmıştır. Omuz dikişleri ve kollar kare çalışılmıştır.

İncelenen üç etek örneklerinden en gösterişlisi seçilmiş birebir kalıpları çıkarılmış, asetat kalemleri ile naylon poşet üzerine motifleri çıkarılmış ve birebir olarak dikilip işlenmiştir.

Bu araştırma ile kültürel mirasımız olan geleneksel kıyafetlerin saklanabildiği ancak gelenek göreneklerin unutulmaya yüz tuttuğu sonucuna ulaşılmıştır.

Türk giyim kültürünün tarihi ve tarihi gelişimi incelenerek günümüz anlayışına yansıtılabilmelidir. Bu konuda yapılacak olan araştırmaların gerekli merciler tarafından desteklenmesi gerekmektedir.

Bu sonuçlar ışığında şunlar önerilebilir:

1. Geçmişten miras kalan geleneksel giysilerin orijinallerinin saklanması ve korunmasıyla ilgili halk basın yayın yoluyla ya da bizzat gidilerek, giysileri korumaları ve gelecek nesillere aktarmaları için bilgilendirilmeli ve bilinçlendirilmelidir.



2. Müzelerdeki geleneksel giysiler ile ilgili daha kapsamlı bir araştırma yapılarak bu giysilerin kumaşları, süslemeleri, kullanıldıkları yerler ve zamanlar, ayrıca renklerin, desenlerin varsa içerdikleri anlamları tespit edilip envanter bilgileri zenginleştirilebilir.
3. Geleneksel giysilerin kumaş yapıları renkleri ve desenlerinden yola çıkılarak farklı tekstiller üretilebilir ve bu tekstillerden gerek özel gün ve gerekse günlük, spor giysi tasarımları yapılabilir.
4. Meslek okullarımızda geleneksel giysilerimizi araştırıp, kaynak olarak gösterip modernizasyon çalışmaları yapılmalıdır.
5. Sempozyumlar düzenleyerek, geleneksel kıyafetlerimizin önemi ve korunmaları hakkında yetişen kuşaklara bilgi verilmelidir.

KAYNAKÇA

- Akıncı, E.E, Yıldız, A (2001). “Tokat İli Nebi Köyü Geleneksel kadın Kıyafetleri”, Konya, S.Ü.M.E.F. Yayınlanmamış Lisans Tezi.
- Anonim, (1998). Tokat İl Yıllığı, 278.
- Anonim, Ana Britannica, Cilt:31, İstanbul.
- Anonim, (2016) Tokat Yöresinde Giyilen Kadın Kıyafetleri ile Aksesuar ve Takıları- Tokat <http://www.kulturportali.gov.tr/turkiye/tokat/kulturatlasi/tokat-yoresinde-gylen-kadin-kiyafetler-le-aksesuar-ve-takilari>.
- Anonim, Rehber Ansiklopedisi Cilt: X, Türkiye Gazetesi, 250.
- Çeliköz M, Özus E, Erden F (2011).“Nevşehir Yöresi Geleneksel Kıyafetlerinden Günümüze Yansımalar,” 199-222, Nevşehir, I.Uluslararası Nevşehir Tarih Ve Kültür Sempozyumu Bildirileri, 16-19 Kasım.
- Gökdere, E(1986). “Tokat Yazmaları”, Türk Tarihinde ve Kültüründe Tokat Sempozyumu2-6 Temmuz, 271.
- Kaya, R (1988). “Türk Yazmacılık Sanatı”, İş bankası Kültür Yayınları, İstanbul,77.
- Kaya, M, Çoksevim B, Paktaş Y (2010). “Tokat Yöresi Halk Oyunları Kıyafetleri” Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi (56).249.
- Kılıç, A (1996). Tokat Fokloru, Milli Eğitim Bakanlığı “A Kategorisi Jüri Üyeliği Araştırmaları”, Mayıs 1996.
- Özel M (1992). Folklorik Türk Kıyafetleri, Ankara.
- Özus E., Erden F., Tufan M., (2014). “Malatya Yöresi Geleneksel Kadın Kıyafetlerden Günümüze Yansımalar” 37(1):650-664-International Journal of Science Culture and Sport http://www.iscsjournal.com/Makaleler/1839971555_1_37_ Temmuz.
- Yılmaz, G, Söylemezoğlu, F, Aydın Yanar, A (2011) “Tokat İli Yöresel Kadın Giysileri” Türk Sanatları Araştırmaları Dergisi 2(1):108.
- Kaynak Kişi: Emine Kocaoğlu 2001